

Do Ciebie, Panie

(Pieśń w każdym utrapieniu)

T: XVII w. - (Miod.)

1. Do Cie-bie, Pa - nie, po - kor - nie wo - ła - my;

Łzy wy - le - wa - jąc, ser - decz - nie wzy - cha - my.

2. Racz na nas wejrzyć z nieba wysokiego
A racz pocieszyć człowieka grzesznego,

3. Ktoregoś, Panie, zbyt u miłował
I Krwi najdroższej przelać nie żałował.

4. Acz miecz Twój srogi bardzo się rozszerzył,
By złości nasze srogością uśmierzył;

5. My nic nie dbamy, w złościach naszych trwamy,
Jednakże, Panie, ku Tobie wołamy,

6. Byś złości nasze łaskawie przebaczył,
A gniew swój srogi pohamować raczył.

7. Użycz swej łaski ku upamiętaniu,
Daj serce prawe ku Twemu wzywaniu;

8. Abyśmy zawsze w pobożności żyli,
Ciebie na wieki z Świętymi chwalili.